

Sygn. akt IV U 31/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania W. W.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w T.

z dnia 28 listopada 2014 roku nr (...)

w sprawie W. W.

przeciwko Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w T.

o prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu W. W. rentę rolniczą od dnia 02 października 2014 roku na okres jednego roku.

Sygn. akt IV U 31/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 maja 2015 r.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w T. decyzją z dnia 28.11.2014 r. odmówił W. W. przyznania renty rolniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. 1998 r. Nr 7 poz. 25 z póź. zm.). W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na treść art. 21 cytowanej ustawy stwierdził, że w/w nie przysługuje prawo do renty rolniczej, ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 21.11.2014 r. nie został uznany za okresowo lub trwale całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

W. W. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty rolniczej. Odwołujący uzasadnił swoje żądanie tym, iż stan zdrowia – bóle w rękach i nogach - nie pozwala mu wykonywać jakiegokolwiek pracy w gospodarstwie rolnym i tym samym spełnia warunki do przyznania mu renty rolniczej.

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniosła o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. W. urodzony w dniu (...) ma wykształcenie zawodowe mechanik samochodowy, pracował w zawodzie ok. 10 lat, ostatnio pracował jako rolnik. Dotychczas nie pobierał renty rolniczej. Odwołujący legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia rolniczego. W dniu 30.09.2014 r. wystąpił z wnioskiem o rentę rolniczą.

Dowód: akta rentowe GI 226143

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u W. W. całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w rozumieniu przepisów art. 21 ust.1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1993 r. Nr 71, poz. 342 z p. zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii.

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły neurolog stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- polineuropatię czuciowo-ruchową w kończynach górnych i dolnych z upośledzeniem funkcji dłoni i stóp,
- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na L5-S1,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegły uznał, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym okresowo od 02.10.2014 r. na okres 1 roku.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego w 2008 r. rozpoznano polineuropatię czuciowo-ruchową ze stopniowo postępującym osłabieniem dłoni i stóp. Aktualnie w badaniu przedmiotowym stwierdza się ograniczenie ruchomości odcinka piersiowego, lędźwiowego kręgosłupa, osłabienie dłoni z deformacją palców dłoni, deformację palców stóp z osłabieniem siły mięśniowej stóp, brakiem odruchów głębokich. Obecnie odwołujący jest niezdolny do podjęcia pracy jako rolnik. Stwierdzone schorzenia ograniczają jego sprawność i czynią długotrwale niezdolnym do podjęcia pracy w gospodarstwie rolnym.

(dowód : opinia sądowo-lekarska – k.7-10 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 22 as).

Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego samego biegłego celem wyjaśnienia nieścisłości w treści opinii. Opinia biegłego i jej uzupełnienie zdaniem Sądu zawiera kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia odwołującego i uwzględnia wpływ wszystkich rozpoznanych u niego schorzeń na zdolność do pracy ocenianą z punktu widzenia zasad logiki, przy wykorzystaniu dogłębnej wiedzy specjalistycznej popartej doświadczeniem osób ją sporządzających. Wnioski przedmiotowej opinii zostały właściwie sformułowane i umotywowane, zaś sposób dojścia do przedstawionego przez biegłego stanowiska w ocenie Sądu zezwala uznać opinie za jasną, przejrzystą i w pełni wiarygodny dowód sądowo - lekarski.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm).

Organ rentowy wniósł zarzuty do opinii, ale Sąd uznał je za polemikę w wnioskami opinii biegłego.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, bowiem nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony i zostały w całości uznane za wiarygodne i prawdziwe.

Sąd rozważył co następuje:

Stosownie do dyspozycji art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 2013 poz.1403 z późn. zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

2. Warunek podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres uważa się za spełniony, jeżeli okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego ubezpieczonego wynosi co najmniej:

- 1) rok - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku do 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 20 lat do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 22 lat do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 25 lat do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 30 lat.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy odwołujący ze względu na stan zdrowia jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym czy też jest do wykonywania tej pracy zdolny jak to wynika z opinii Komisji Lekarskiej i wydanej na tej podstawie decyzji KRUS. W przekonaniu Sądu - z opinii biegłego sądowego lekarza neurologa wydanej w toku postępowania w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wynika, iż stan zdrowia odwołującego powoduje, iż spełnia on przesłanki całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, a tym samym spełnia wymogi nabycia prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy określone w przytoczonych przepisach. Biegły wskazał, iż całkowita niezdolność do pracy odwołującego z powodu: polineuropatii czuciowo-ruchowej w kończynach górnych i dolnych z upośledzeniem funkcji dłoni i stóp, zespołu bólowego odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, zmian zwyrodnieniowych odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na L5-S1 i zmian zwyrodnieniowych odcinka szyjnego kręgosłupa jest okresowa. Kierując się tymi ustaleniami, Sąd przyznał odwołującemu prawo do renty rolniczej na okres 1 roku od dnia 02.10.2014 r. na podstawie art. 21 i art. 52 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Odwołujący z powodu ogólnego stanu zdrowia jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wobec powyższych okoliczności, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴§2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.